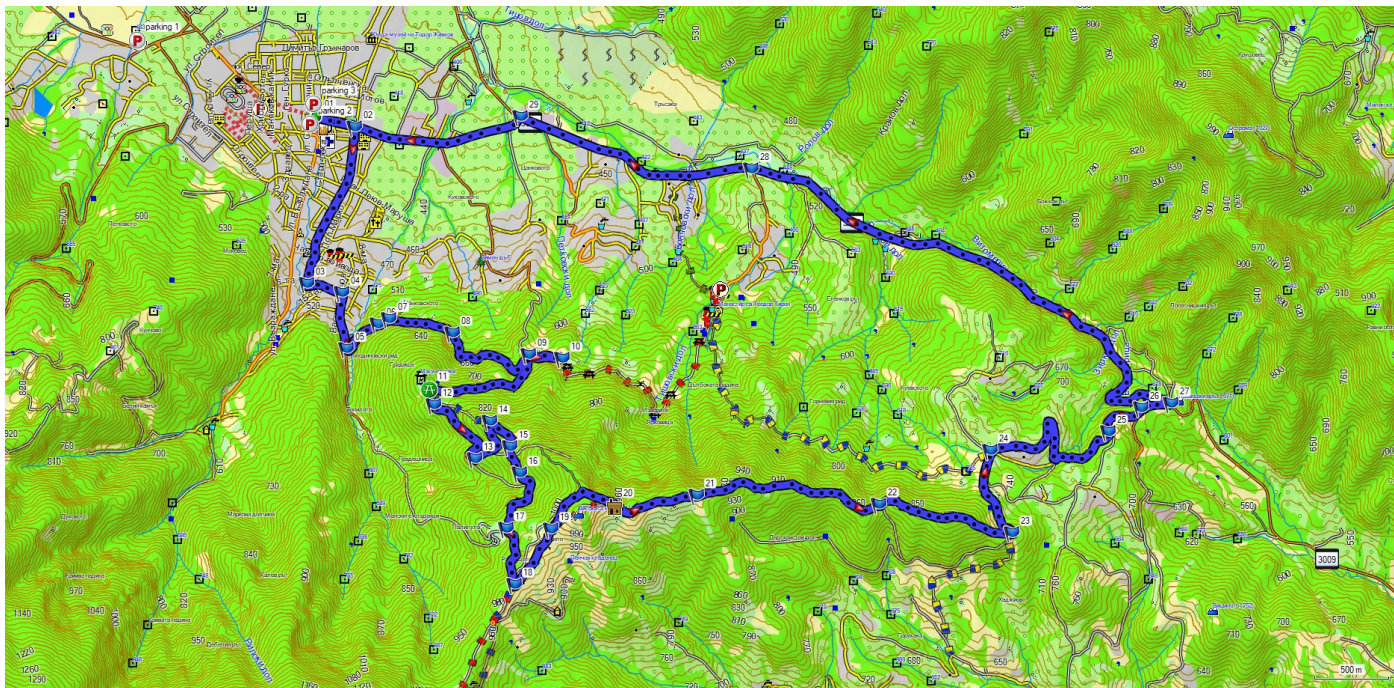
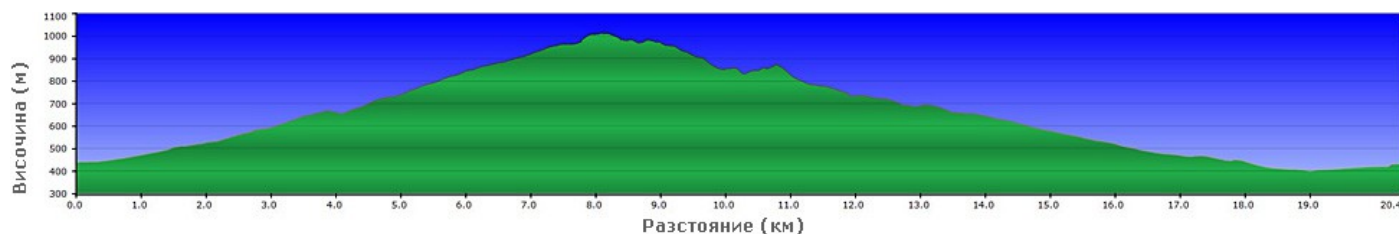

Правец – Високата могила – Правешки проход

Маршрут от MTB-BG.com

Картата е базирана върху [BG Mountains](https://www.bgmountains.com/) / kade.si

Начална точка: гр. Правец, площада пред сградата на Общината:

<https://maps.app.goo.gl/8brNaT31BLworipw9>

Дължина: 20.4 км

Изкачване: 680 м

Ниво на техническа трудност: средно (R1, R2)

Физическо натоварване: средно (КФН=5)

Продължителност: 2-4 часа (в зависимост от темпото, почивките и т.н.)

Вода: 1-2 л; по маршрута няма чешми, на които да може да се разчита

Храна: за половин ден

Терен:

- асфалт – 9.2 км

- черни пътища – 11.2 км

Описание:

В началната точка (**01**), на централния площад, като застанете с лице към Общината и фонтаните, тръгнете по пешеходната улица наляво (в източна посока). След около 300 м в **т.02** пешеходната зона свършва и започваме изкачване надясно по улица „Васил Левски“. Следваме я в продължение на километър до **т.03 (1.4 км)**, където завиваме наляво (по ул. „Градище“), а в края ѝ (**т.04**) надясно по ул. „Васил Пенчов“, напускайки очертанията на града. След малко пътят прави остър завой наляво (**т.05, 2.1 км**) и минаваме под декоративна арка и покрай кът за отдих с детска площадка, навлизайки в гората. След 200 м в **т.06** автомобилният път свършва при портала на една стопанска постройка, а ние продължаваме по хубав черен път отдясно на оградата. След малко пътят се разделя на два успоредни ръкава, които после отново се събират. Нагоре следваме само основния черен път, който е широк, с добра настилка и е оформен като туристически маршрут – има дървени парапети, информационно табло, цветна маркировка. В **т.09 (3.6 км)** пътят се разделя. По принцип маршрутът продължава надясно и нагоре, но преди това си струва да се отбиете по левия път до **т.10**, където има хубав кът за отдих с панорамна площадка за наблюдение към Правец. Пътят до нея и обратно е около 500 м, така че когато се върнете в **т.09**, ще сте минали около 4.1 км от началото. Изкачването продължава със стръмен наклон през красива букова гора. След 800 м в **т.11** достигахме м. Камичето, където е изграден още по-голям кът за отдих. Пропускаме черен път вдясно и пряка пътека със синя маркировка вляво (**т.12**) и продължаваме по основния черен път, който е все така с добра настилка, но и все така стръмен. В **т.13** пътят се раздвоява и сме по левия, в **т.14** сме надясно, а в **т.15** отново пропускаме черен път вляво. Малко след това, в **т.16 (6.4 км)** пътят отново се раздвоява и сме по основния вляво, а този вдясно води до чешма и маса с пейки – водата вероятно става за пиене и църцореше дори в края на лятото, но все пак не разчитайте на нея, ползвайте я само в краен случай! След още 500 м в **т.17** отново има разклон и пак сме наляво, докато излезем на билото в **т.18 (7.3 км)**, където се разкрива и страхотна панорама към Стара планина.

Тук продължаваме по първия черен път вляво, следвайки билото. Все още се изкачваме. В **т.19**, в подножието на вр. Високата могила, следваме по-ясния и проходим черен път вляво през гората, който подсича върха и излиза в **т. 20 (8.4 км)** при един дървен ловджийски заслон на слънчева поляна с директен изглед към Старопланинското било. Това е поредното чудесно място за почивка по маршрута и си струва да поспрете, може би да се подкрепите след изкачването или да се екипирате за спускането, ако носите наколенки или други протектори.

Спускането е по черния път, който следва билото на рида в източна посока. Пътят е ясен и на повечето места е добър като терен, но също така на моменти е и много стръмен, така че определено трябва да карате с повишено внимание и да не отпускате прекалено скоростта, защото всякакви изненади са възможни. Разклоненията по него са малко – в **т.21 (9.0 км)** има друг черен път надясно, който слиза в посока Етрополе – вие сте направо; а в **т.22 (10.3 км)** има разклон, при който сме по левия път, следвайки билото, като дори ви чака кратко изкачване. След него има още едно стръмно спускане и в **т.23 (11.2 км)** се включваме в широк равен черен път, по който поемаме наляво и след 700 м достигахме разклон с беседка и чешма (**т.24**) в околностите на махала Николишко бърдо. Тук наляво има два черни пътя, като по-горният е с туристическа маркировка и според картите и табелите води към Правешкия манастир „Св. Теодор Тирон“. На практика обаче от един момент нататък пътят е непроходим, така че не се подлъгвайте да тръгнете по него. Вместо това следвайте основния път надясно, който също е маркиран и води към Правешкия проход, преминавайки преди това през част от споменатата махала. Следвайки само основния път от нея надолу, в **т. 27 (13.7 км)** достигахме шосето между Правец и Етрополе.

Оттук до Правец се спускаме по асфалтовия път, като трябва да внимавате, защото по него има трафик. В **т. 28 (17.4 км)** наляво е отбивката към Правешкия манастир – ако искате да го разгледате, до него има около километър изкачване по асфалт. Като наближите гр. Правец, в **т.29** се отклонете наляво по улица „3-ти март“ към града и тя ще ви отведе до пешеходната зона и оттам до централния площад.